

عدم قطعیت، و یک مدل قدیمی ی هسته

پیش از کشف نوترئون، یک مدل قدیمی برای هسته ی اتم این بود که هسته ای با عدد اتمی Z و عدد جرمی A شامل A پروتون و $(A - Z)$ الکترون است. یک مشکل این مدل آن است که اگر الکترون ی به ناحیه ای به اندازه ی هسته مقید شود، عدم قطعیت تکانه اش از مرتبه ی $(\hbar/r)$ میشود، که r (اندازه ی هسته) از مرتبه ی فیمتومتر (10^{-15} m) است. چون $(\hbar c)$ حدودن 200 MeV fm است، تکانه ی الکترون ضرب در c از مرتبه ی 200 MeV میشود، که 400 برابر انرژی سکون الکترون است. انرژی ی چنین الکترون ی هم از مرتبه ی 200 MeV میشود. اما الکترونهای بی که طی بتا واپاشی ی بعضی هسته ها آزاد میشوند، انرژییشان دستبالاتر از مرتبه ی 1 MeV است. پس این الکترونها نباید در هسته بوده باشند.